

நடந்து முடிந்த தமிழக மற்றும் புதுவடை சட்டப்பேரவையுக்கான தேர்தல்கள் போலிக் கமிட்டி நிச்சயிக்கப்பட்டன, தமிழ்த் தேசிய இனவாதக் குழுக்கள் ஃக்ட்ரீக்கள், சாதிய - சமீக நீ திக் குழுக்கள் ஃக்ட்ரீக்கள், மற்றும் தலித் குழுக்கள் ஃக்ட்ரீக்கள் ஆகியவற்றின் ஓட்டாண்டித் தனத்தையும் பதெருத்தப்பாடினமையையும் வலிச்சத்துக்குக் கொண்டுவந்திருக்கின்றன.

இத்தேர்தல்களில் நேரடியாகப் பங்கேற்றவை மட்டுமல்ல இவற்றில் பங்கேற்காத, ஓரங்கட்டப்பட்ட, ஒதுக்கப்பட்ட, தேர்தல்களைப் புறக்கணிக்கப்பட்ட தள்ளப்பட்ட மறைப்பி வகைக் குழுக்கள் ஃக்ட்ரீக்கள் கட்டத் தமது சூயத்தையும் சூயமரியாதையையும் பறிகொடுத்து மக்கள் முன்பு அம்மணமாக நின்றதைக் கண்டோம்.

அரசியல் என்றாலே முதலாளிய ஓட்டுச்சீட்டு அரசியல் என்ற வரம்புக்குள் தங்களைச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டுவந்த இந்தக் குழுக்கள் ஃக்ட்ரீக்கள் தங்கள் நீண்டகால அல்லது குறுகியகால அரசியல் நடமாடையில் சமீகமாடிகளைப் போலகிவிட்டன. அதனதல், இவை சூயசிந்தனை, சூயபரிசீலனையற்றவைகளாகி, மாற்று அரசியல் பாதை பற்றிய எண்ணமே இல்லாத மலடுகளாகிப் போயுள்ளன.

எந்தவொரு இயக்கமும் பாரிய பின்னடைவுக்குள்ளானாலும் அல்லது தொடர்ந்து முன்னேறு முடியாமல் நீண்டகாலத் தகேத்தத்தில் சிக்கி மெல்ல மெல்லத் தயேந்து வந்தாலும், அது தனது நிலையை சூயபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். தான் மறைக்கொண்ட பாதையையும் கொள்கையையும் மீளாய்வு செய்து மறுபரிசீலனைக்குள்ளாக வேண்டும். இயக்கத்தின் இந்நிலைக்குக் காரணமானவர்களை விமர்சனக் கேள்விகளால்

வாட்டி எடுக்கவேண்டும். தக்க அரசியல் அமைப்பு மாற்றங்களால் இயக்கம் இழப்புகளை எடுக்கக் கொள்ள வேண்டும்.

போலி கம்யூனிஸ்டு கட்சிகளைப் பொறுத்தவரை பின்னடைவு, தகேக் நிலையை ஒரு பொருட்டாகவே கருதவில்லை. 1950களின் முதன்மையான எதிர்க்கட்சி என்ற நிலையிலிருந்து ஐக்கியப்பட்டிருந்த போலி கம்யூனிஸ்டு கட்சிகள், பிளவுக்கு முன்பே அந்த நிலையை தி.மு.க.விடம் பறிக்கொடுத்து விட்டன. 1970களில் எம்.ஜி.ஆர். தனிக் கழகம் நிறுவிக் கொண்ட பிறகு, நான்காம் நிலை, ஐந்தாம் நிலைக்குப் போலி கம்யூனிச கட்சிகள் தள்ளப்பட்டன. அதன் பிறகு ராமதாசின் பா.ம.க மீப்பனாரின் த.மா.க வகைகோவின் ம.தி.மு.க, கட்சியாக விஜயகாந்தின் த.மு.தி.க என்று புதுப்புது தலமைகளும் கட்சிகளும் அவதாரம் எடுத்தபோதெல்லாம் அடுத்தடுத்து போலி கம்யூனிஸ்டு கட்சிகள் பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டன. ராமமீர்த்தி, பாலதண்டாயுதம் போன்ற "தலமைறவை வாழ்க்கைத் தியாகிகளைக் கொண்ட கட்சி" என்ற பழம்பெருமையுடன் கட்டண பரேம நடத்துவதற்குக் கட்ட, பிற கட்சிகள் மதிக்கக் கூடிய தலமையையும் இழந்துவிட்டன.

இப்போது போலி கம்யூனிசக் கட்சிகளின் தலமையும் சரி, அணிகளும் சரி போர்க்குணமிக்க மக்கள் திரள் இயக்கங்கள் வழியே புடம்போட்டு, சிறப்புத் திறமை வாய்ந்தவர்களாகத் தம்மை நிலைநாட்டிக் கொண்டவர்கள் இல்லை. நட்சத் திரக் கால இரவர்கள், விளையாட்டுப் போட்டிகள், தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்கள் மீலம் திரட்டப்பட்டு, பிழைப்புவாத அரசியலில் பயிற்சியளிக்கப்பட்டு, இன்னுமிரு தாராளமயக் கட்சிகளாக இக்கட்சிகள் மாறிவிட்டன. கம்யூனிஸ்டு கட்சி என்றால் கட்டுப்பாடுமிக் கது என்பது மாறி, அதிகாரப் பரவலே பாளராக் கு எதிராக அபிவெட்டு வலைகள், போட்டி வலைகள், அபிதிபி கத்து வட்டு, இலஞ்ச ஊழல், துரோகம், கட்சிதாவதல் ஆகியன அக்கட்சிகளுக்குள் மலிந்து விட்டன.

வர்க்கப் பார்வையற்ற ஓட்டுக்கட்சி அரசியலுக்குள் மீழ்கிப் போய், ஆளுங்கட்சிகள் வீசி எறியும் எலும்புத் துண்டுக்கு விசுவாசமாக வாலடை ஆட்டிக் கொண்டு அடுத்தடுத்து தரே தல்களுக்கு அணிமாறும் கடனைத் தடுத்துத் தந்தர்ப்பவாதக் கட்சிகளாகி விட்டன. இப்படியே அரைநூற்றாண்டு கால சந்தர்ப்பவாத ஓட்டுக்கட்சி அரசியலில் ஊறித் திளக்கும் போலி கம்யூனிஸ்டு கட்சிகள், இடதுசாரி ஜனநாயகக் கட்டண அமைப்பது என்ற இலக்கை அடியோடு மறந்துவிட்டு, பார்ப்பன பாசிசக் கட்சிகளுக்கு வால் பிடித்துச் சலிவதே, அவற்றின் மறுபரிசீலனையற்ற நடமாற்றையாகிவிட்டது. தாம் ஆளும் மாநிலங்களைத் தொழில்மயமாக்குவதே இலட்சியமெனச் சொல்லிக் கொண்டு ஏகாதிபத்திய உலகமயமாக்கம், தனியார்மயம், தாராளமயக் கொள்கையை அப்பட்டமாகத் தாங்கிப் பிடிக்கும் கட்சிகளாகி விட்டன. சின்னம், கொடி, சிகப்பு நிறம் ஆகிய அடையாளங்களில் மட்டுமே பிற ஓட்டுக்கட்சிகளில் இருந்து வேறுபட்டவையாக உள்ளன.

தமிழ் தந்த பட்ட மக்களின் தனித்தனி உட்பிரிவுகளை மட்டுமே சமீக அபிப்பேதங்களாகக் கொண்டவதாம் தனித்தனிக் குழுக்கள் ஃகட்சிகள். இவற்றின் தனித்திய அடையாளம் தவிர, பிற எல்லா சாதிய சமீக நீ திக் குழுக்கள் ஃகட்சிகள் மற்றும் தமிழ் ததேசிய இனவாதக் குழுக்கள் ஃகட்சிகள் அனதையும் ஏறக் குறையை ஓரே அரசியலை அபிப்பேதமாகக் கொண்டவன. சிறு முதலாளிய பிழைப் புவாதமே இந்தக் குழுக்கள் ஃகட்சிகளின் சமீக மற்றும் அரசியல் அபிப்பேதமாக உள்ளன. இவன முன் வகைக் கும் சமீக நீ தி இடஒதுக்கீடு, மொழி, இனஉரிமை ஆகிய கரோரிக் கைகள் மற்றும் முழக்கங்கள் ஏற்கனவபே பல ஆண்டுகளாக ஆளும் திராவிடக் கட்சிகளின் அரசியல் "ஆயுதங்களாகக் கையிலடுக்கப் பட்டதுக் கரோகப் பயன்படுத்தப் படுபவதாம்.

ஆளும் திராவிடக் கட்சிகளிலயே அந்தந்த சாதிப் பிரதிநிதிகள் தலவைர்களாகவும் அமைச்சர்களாகவும் இடம் பிடித்துவிடும் நிலையில் இராமதாசு, சரத்குமார், கார்த்திக், கொங்கு ஈஸ்வரன், திருமா, கிருஷ்ணசாமி, சதேராமன் போன்றவர்கள் தனித்தனிக் கட்சி வதத்து அரசியல் நடத்துவதன் அவசியம் ஏதுமில்லை. கருணாநிதி, ஜயலலிதாவின் பிரதிபைப் போன்று செயல்படும் வகைகரோவின் "மறு மலர்ச்சி'க்கு அவசியம் ஏதுமில்லை. இரூந்தப்போதும், சரிந்துவரும் செல்வாக்கு, தரோல்வி பயம் காரணமாகவும் கட்டணிக் கட்சிகளின் எண்ணிக் கையை அதிகப்படுத்துத் திக் காட்டுவதற்காகவும் ஆளும் திராவிடக் கட்சிகள் சில எலும்புத்துண்டுகளை வீசுகின்றன.

ஈழ விடுதலைப் போராட்டம், அதற்கு ஆதரவாகத் தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட எழுச்சி இவற்றின் துணைவிளைவாக உருவானவன தாம் தமிழ் ததேசிய இனவாதக் குழுக்கள் ஃகட்சிகள். இந்திய ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக, இந்திய ததேசியக் கற்பித்ததுக்கு எதிரான தமிழ் ததேசிய இனவிடுதலை என்று அவ்வப்போது இந்தக் குழுக்கள் ஃகட்சிகள் முழங்கி வந்தாலும், ஈழவிடுதலைப் புலிகளின் குறிப்பாக, பிரபாகரனின் துதிபாடிகளாகவே மாறிப் போனார்கள். "இந்தியாவிலிருந்து தமிழ் ததேசிய இன விடுதலை' என்பது இவர்களின் இலட்சியமாகவும் முதன்மை நடமைமுறையாகவும் ஓரூப்போதும் இரூந்ததில்லை. எனவதோன், காஷ்மீர் மற்றும் வடகிழக்கு இந்தியாவில் நாம் கண்ட இனவிடுதலைப் போராட்டங்களபை் போல போர்க்குணமிக் கதாக ஓரூப்போதும் எழுச்சியுறவில்லை.

இராமதாசு, வகைகரோ, திருமர் ஆகியரோரின் தமிழ் ததேசிய இனவாதம் ஆளும் திராவிடக் கட்சிகளின் பிரதிபைப் போன்றதாகவும் ஓட்டுக் கட்சி அரசியலுக்குத் தகவமகைக் பட்டதாகவும் அமனந்துள்ளது. இப்போது தரேதலில் பங்கரேகாத அல்லது புறக்கணிக் கும் தமிழ் ததேசிய இனக் குழுக்கள் ஃகட்சிகளை நடத்தும் நடுமாறன், மணியரசன் போன்றவர்கள் கட்டதொடக்கத்தில் தரேதல் அரசியலில் முயன்று, வாக் காளர்கள் ஆதரவின்றி வளையறேற்பட்டவர்கள் அல்லது வளையறேயவர்கள் தாம்.

இந்திய அரசுகளும் ஆளும் வர்க்கங்களும் தமது தற்காசித துணை மலோதிகம் மற்றும் விரிவாக்க நலன்களுக்குப் பொருத்தமாகத் தான் ஈழ இலங்கைப் பிரச்சினைகளை அணுகி வந்திருக்கின்றன. இந்த உண்மையை நாம் பலமுறை இடித்துரைத்தும் இந்திய ஆளும் வர்க்கங்களையும் அரசுகளையும் "தாஜா" செய்து ஈழ ஆதரவைப் பெறும் அணுகுமுறையை புலிகளும் இந்தியத் தமிழ்த் தேசிய இனவாதக் குழுக்களும் ஃகட்சிகளும் மறக்கொண்டு ந்தனர். முக்கியமாக, இந்தியத் தமிழ்த் தேசிய இனவாதக் குழுக்களும் ஃகட்சிகளும் ஓட்டுக் கட்சி அரசியலுக்குத் தகவாகவே தமது டமைமுறையை வகுத்துக் கொண்டுள்ளன. இறுதி ஆய்வில், சட்டவாதமும் பிழைப் புவாதமும் வர்களின் வழிகாட்டும் நெறிமுறையாக உள்ளன. அதாவது, சிறுமூதலாளிய இருப்புக்கு ஏற்பவே அரசியல், டமைமுறை, இயக்கம் என்று வரம்பிட்டதுக் கொண்டுள்ளன.

எனவதோன், தாம் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டுள்ள தமிழ்த் தேசிய இன விடுதலையைச் சாதிப்பதற்காகத் தேர்தல் அரசியலுக்கு வளியே மாற்றுப் பாதையை வகுத்துக் கொண்டு செயல்படுவதை விடுத்து, ஏதாவது ஒரு அணிஃகட்சியை நிராகரிப்பது அல்லது எதிர்மறையில் ஏதாவது ஒரு கட்சி ஃ அணியை ஆதரிப்பது; அதுவும் முடியாதபோது, 49வரைப் போடச் சொல்லிச் சரணடவைது என்று இருட்டிலே அலகின்றன. தேர்தல் அரசியலைப் புறக்கணிக்கும்படி அறகைவும் குழு ஃ கட்சி கட்ட தேர்தல் ஆணையம் சரியான, ஜனநாயக வழி முறைகளைப் பின்பற்றுமாறு ஆலோசனைகள் எதிர்பார்ப்புகளைக் கிறுகின்றன.

மொத்தத்தில் வகைமட்டுமல்ல, போலி கம்யூனிஸ்டு கட்சிகள், சாதிய சமீகநீதிக் கட்சிகள், தலித்தியக் கட்சிகள் ஃ குழுக்கள் மற்றும் தமிழ்த் தேசிய இனவாதக் குழுக்கள் ஃ கட்சிகள் ஆகிய அனதையும் கயைறுநிலகைக்குத் தள்ளப்பட்டதுள்ளதை நடந்து முடிந்த தேர்தல்கள் வளிச்சம் போட்டதுக் காட்டியுள்ளன.

ஆர்.கே.